

معلمی و حضور در جهان گسترده انسان‌ها

بسم الله الرحمن الرحيم

«هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ» (جمعه/۲)

۱- ابتدا باید به خود آیم که حقیقتاً معلم شدن ما به عنوان شخصیتی که بنا دارد با دانش‌آموزان خود متفکرانه روبه‌رو شود، یک عطای الهی و یک رویداد است و خداوند چنین شوقی را در ما ایجاد کرد تا مأوای ما در این جهان در چنین حضوری باشد و البته باید آن را پاس داشت و تلاش کنیم این حضور همواره برای ما به عنوان مأوایی که عطای الهی است پایدار بماند و همان‌طور که هرکسی نمی‌تواند حافظ شیرازی شود، هرکس هم نمی‌تواند معلم شود، معلم شدن یک عطای الهی است.

۲- معلمی، حضور در جهانی است که جهان انسان‌ها است و این بهترین حضور است زیرا در آن صورت انسان در بهترین جهان حاضر می‌شود، به‌خصوص که در این تاریخ جهان بشر جدید فوق‌العاده گسترده شده. بشر امروز دیگر یک برکه نیست، یک اقیانوس است.

۳- انسان‌ها «بودن»های متفاوتی را برای خود رقم می‌زنند که بعضی از آن بودن‌ها توهمی است ولی بودنی که معلمان برای خود رقم می‌زنند، اصیل‌ترین بودن است زیرا انسان‌ها با جهانی ارتباط دارند که بیکرانه و ابدی است و معلم می‌تواند در راستای بزرگ‌ترین انتخاب که انتخاب حضور در ابدیت است به دانش‌آموز کمک کند.

۴- معلمی، نوعی هویت‌بخشی به نسلی است که گرفتار جهان سکولار شده است و این امر، بی‌معنا شدن انسان‌های جامعه را تهدید می‌کند و از این جهت معلمان بار مسئولیت نجات نسل امروز را به عهده دارند و این نوع زندگی برای معلمان در جای خود نوعی رضایت درونی را به همراه دارد زیرا توانسته‌اند به دانش‌آموزان هویت ببخشند تا معلوم شود چه می‌توانند باشند.

۵- با توجه به آنچه عرض شد حضرت امام خمینی «رضوان الله تعالی علیه» می فرمایند:

الف- «آنقدر که این شغل شریف است، مسئولیت آن هم بزرگ است. شغل شما شغل انسان سازی است. معلم، انسان درست می کند، همان شغل انبیا است. انبیا آمدند، از اول هر نبی ای آمده است تا آخر، فقط شغلش این بوده که انسان درست بکند، تربیت کند انسانها را. شغل معلمی همان شغل انبیا است.»

ب- «معلم، امانتداری است که غیر همه امانت‌ها، انسان امانت او است، امانت‌های دیگر را اگر کسی خیانت به آن بکند خلاف کرده است... باید ضرر او را جبران کند، اما امانت اگر انسان شد، اگر یک طفل قابل تربیت شد، اگر خدای نخواست، این امانت به آن خیانت شد، یک وقت می بینی خیانت به یک ملت است خیانت به یک جامعه است، خیانت به اسلام است. معلم، امانت‌دار نسلی است که تمام مقدرات یک کشور، به آن نسل سپرده می شود و تربیت شما باید همراه با تعلیم باشد.»

ج- مقام معظم رهبری «حفظه الله» در ۱۵ اردیبهشت سال ۱۳۷۸ در دیدار با معلمان، در رابطه با جایگاه معلم گفته‌اند: «معلم است که می تواند ما را شجاع یا جبان، بخشنده یا بخیل، فداکار یا خودپرست، طالب علم و فهم و فرهنگ، یا منجمد، بسته و پایبند به تفکرات جامد بار بیاورد. معلم است که می تواند ما را متدین، با تقوا، پاکدامن، یا خدای ناکرده بی بندوبار بار بیاورد.»

۶- بصیرت معلم در آن است که متوجه باشد «اکنون» اصیل جامعه او، چه «اکنونی» است تا در راستای حضور در تاریخی که با انقلاب اسلامی گشوده شده، حاضر شود که تاریخ نفی استکبار و تحقق نظام توحیدی است و شور ایمانی که شما در حاج قاسم سلیمانی‌ها ملاحظه کردید به جهت توجه به اکنون تاریخی بود که در آن قرار داشت. این نوع حضور، حضور ذیل اراده الهی است که عالی ترین نحوه احساس در این تاریخ است.

والسلام